

Atherosclerosis. 2003 Nov;171(1):97-107

Hidrojene yağ ve tereyağının KVH risk faktörleri üzerindeki etkisi: artık benzeri partiküller, glukoz ve insülin, kan basıncı ve C-reaktif protein.

Lichtenstein AH, Erkkilä AT, Lamarche B, Schwab US, Jalbert SM, Ausman LM.

Kardiyovasküler Beslenme Laboratuvarı, Jean Mayer A.B.D. Tarım Bakanlığı, İnsan Beslenmesi Yaşlanma Araştırma Merkezi, Tufts Üniversitesi, 711 Washington Street, Boston, MA 02111, A.B.D. alice.lichtenstein@tufts.edu

Diyetteki trans yağ asitleri/kısmen hidrojene katı yağ kardiyovasküler hastalık (KVH) gelişme riskinde artışla ilişkilidir ve bu ilişki lipoprotein düzeylerinde değişikliklerden beklenenden belki de daha fazladır. Bu konuyu araştırmak amacıyla, ilave potansiyel risk faktörleri yağın ana kaynağı olarak aşağıdakileri içeren altı diyetten her birinin rastgele sırayla verildiği deneklerde incelendi: soya fasülyesi yağı, yarı-sıvı margarin, yumuşak margarin, hamurlarda kullanılan yağ, geleneksel çubuk margarin veya tereyağ. Plazma yağ asidi profilleri diyeti yansıttı ve trigliserid ve fosfolipid alt fraksiyonları kolesteril estere kıyasla daha fazla etkilendi. Tokluk LDL-kolesterol düzeyleri sırasıyla 144+/-27, 141+/-27, 146+/-26, 148+/-30, 151+/-29 ve 165+/-31 mg/dl ($P<0.001$) ve total kolesterol/HDL-kolesterol oranları 5.50+/-1.25, 5.54+/-1.50, 5.69+/-1.29, 5.82+/-1.40, 6.11+/-1.30 ve 5.94+/-1.43 ($P=0.011$)'dü; buna karşılık diğer lipoprotein düzeyleri anlamlı olarak farklı değildi. Artık benzeri partiküller açlık veya toklukta diyetdeki yağdan etkilenmedi. Açlık insülin ve glukoz düzeylerindeki farklar küçüktü ve glukoz homeostazı üzerinde büyük bir etkisi olduğu öngörülmedi. Diyetteki yağ tipinin C-reaktif protein düzeyleri veya kan basıncı üzerinde hiçbir anlamlı etkisi yoktu. Bu veriler, daha önce gösterildiği gibi, diyetteki trans yağ asitleri/kısmen hidrojene katı yağdan olumsuz etkilenen majör KVH risk faktörünün LDL-kolesterol düzeyleri ve total kolesterol/HDL-kolesterol oranları olduğunu ortaya koymaktadır.